

кѣмъ обикновѣното лице: „ шенн аргощъ еттимъ ! „ И, ако го не въѣха, изѣкваше си не мило, не драго това лице, безъ опредѣленно вѣрма до като сѣкнеше: патъ—стотинъ или хѣлада гроша, по възможности, или пакъ ако никакъ не има, то додѣто изѣкваше отъ нейде съ лѣхва; И така ще го протаха. 1.)

Този постѣпъкъ, и тези горѣ реченните дѣла, на бывшите ни Гърци началници са били за жалостъ като назиданіе въ развращеніето и обхожданието на нашия, Български народъ къмъ Духовенството си!

И тъй Гърцко обхождание: Тѣй са е толкосъ неизгладимо напечатало въ свѣстѣта на нашето людіе, щото и до днесъ са сѣщо така обхождатъ съ Свѣщенникѣтъ си—по сѣщия постѣпъкъ, по сѣщата хищность, и назиданіе Гърцко.—сѣщо цѣлото невинно Христово Свѣжителство, въ народа ни.

Въ настояще, ако нѣкой отъ Свѣщенникѣтъ изъ рода ни, нейде, като чинакъ, или сѣгрѣшиха нѣкой лавъ грѣхъ отъ предъ Черковнѣтъ правна, или нѣкого убиднахъ, или нѣкомъ нѣщо

2.) Отъ година 1824-та, юѣни не могатъ да зѣкватъ въ Бѣврово нашите стари хора Кѣтѣра на покойниа Попъ Стѣпанъ що гѣ зѣхъ вѣрѣтинѣа владика за жерѣмъ подѣсѣдѣющето окенине: Попъ Ст. бѣхъ ходѣхъ въ Тѣрноко и зѣхъ отъ владиката миро свѣто и до гдѣ изѣхъри осмочасниа пѣта до въ село, за тѣмнѣхъ на пѣтѣхъ; и когато си кѣчи отишѣхъ, не занесѣхъ тосѣ часъ освѣщенното миро въ черква, но гѣ сложиахъ предъ иконостаса въ кѣратѣ си. Послѣ това неколко наѣкаси чѣснала попадіѣта мѣ стѣклѣната мѣ сѣдѣнна съ дрѣга, когато разѣкѣтѣла неѣрата предъ иконостаса, та са просипѣло, по дѣскѣте на иконостаса и станѣло нѣжда да го препраздни Попа въ дрѣга сѣдѣниѣ. И сѣтринѣхъ, като го занесѣхъ поѣа на черква, отишѣхъ отъ тамъ да са испѣкѣда за тоѣ си грѣхъ, (понеже шѣхъ да сѣдѣжи на дрѣгата сѣтринѣхъ) шѣмъ са испѣкѣдалъ предъ Дѣховника, който каѣлахъ пѣкъ на владиката, и така не мѣ простѣнахъ това владикѣтъ, та да попѣва, до дѣто ни мѣ зѣхъ Кѣтѣрѣхъ за жерѣмъ Зѣл. Мѣд.